

Mál nr. 277/2011

M
og
váttryggingafélagið X v/ slysáttryggingar launþega.

Áhrif þess að meira en þrjú á voru liðin frá slysi þegar krafist var að örorkumat færi fram.

Gögn.

118. Málskot, móttakið 1.7.2011, ásamt fylgigögnum.

119. Bréf X, dags. 21.7.2011.

Málsatvik.

M hlaut áverka á hægri hendi í vinnuslysi hinn 11.3.2006. Vinnuveitandi M hafði keypt slysáttryggingu launþega hjá váttryggingafélaginu X. Samkvæmt matsgerð, dags. 19.10.2007, var varanleg læknisfræðileg örorka M af völdum slyssins metin 3%. Svo virðist sem bætur hafi ekki verið greiddar úr slysáttryggingunni á grundvelli þessarar matsgerðar. Hinn 18.5.2011 var af hálfu M óskað eftir heimild X til frekari gagnaöflunar svo unnt væri að endurmeta afleiðingar slyssins. X hafnaði frekari aðkomu að málinu þar sem meira en þrjú ár væru liðin frá slysinu og þar með liðinn sá tími sem örorkumat skyldi í síðasta lagi fara fram samkvæmt ákvæðum í gr. 13.2.5 í skilmálum slysáttryggingarinnar.

Álit.

Samkvæmt gr. 13.2.1 í fyrrgreindum skilmálum slysáttryggingar launþega hjá X segir að valdi slys váttryggðum varanlegri læknisfræðilegri örorku innan þriggja ára frá því slysið varð greiddast örorkubætur á grundvelli þeirrar váttryggingarfjárhæðar sem var í gildi á slysdegi. Þá segir í gr. 13.2.5 að örorkan skuli að jafnaði metin einu ári eftir slysið, annars þegar lækni telur að varanlegar afleiðingar slyssins hafi komið í ljós, en þó ekki síðar en þremur árum eftir slysdag. Þegar M hugðist afla nýrra gagna til að fá örorkuna metna að nýju í maí 2011 voru rúm fimm ár liðin frá slysinu. Var þá löngu liðinn sá tími þegar matið skyldi í síðasta lagi fara fram. Samkvæmt þessu hefur M fyrirgert rétti sínum til að fá örorku sína metna af völdum slyssins í því skyni að fá örorkutjónið bætt úr slysáttryggingunni. Verður að telja þessa niðurstöðu í samræmi við dóm Hæstaréttar Íslands í máli nr. 22/2004 þar sem leyst var úr sambærilegum ágreiningi. Þá verður heldur ekki séð að ákvæði laga nr. 30/2004 um váttryggingarsamninga, sem tóku gildi 1.1.2006, þar á meðal ákvæði 125. gr. um fyrningu, girði fyrir þessa niðurstöðu.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr slysáttryggingu launþega hjá X.

Reykjavík, 16. ágúst 2011.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.